

Валентина Сергіївна Плескач – студентка IV курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Наталія Ігорівна Дуравкіна** – доцент кафедри
юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного
університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПІЛЬГИ ЩОДО ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ

Плата за землю – це загальнодержавний податок, який справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Обов'язком кожного власника землі та землекористувача, крім тих, хто має право на пільгу із земельного податку, є сплата до відповідного місцевого бюджету плати за землю у вигляді земельного податку або орендної плати.

Платниками цієї плати згідно з вимогами Податкового кодексу України (далі – ПКУ) є: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв), постійні землекористувачі, орендарі земель державної та комунальної власності (орендодавцями таких земель є відповідні органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування в межах своїх повноважень) [1].

Власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та постійні землекористувачі є платниками земельного податку, а орендарі земель державної та комунальної власності – орендної плати.

Платники плати за землю (крім фізичних осіб) щорічно самостійно обчислюють суму податку та у термін не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного податкового органу податкову декларацію з плати за землю за встановленою формою. Останній день подання такої декларації на 2018 рік – 20 лютого 2018 року.

Нарахування сум податку громадянам проводиться податковими органами, які надсилають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за встановленою формою.

Постійні зміни податкового законодавства в частині плати за землю призводять до зміни щорічної суми цієї плати, і 2018 рік не є виключенням.

Так, статтею 281 Податкового кодексу України визначено категорії фізичних осіб, які мають право на пільги щодо сплати земельного податку, та надано перелік видів земельних ділянок та їх розмір, щодо яких зазначені категорії фізичних осіб мають право скористатися пільгами.

До категорій фізичних осіб, які звільняються від сплати земельного податку належать: інваліди першої і другої групи; фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років; пенсіонери (за віком); ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; фізичні особи,

визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для зазначених вище категорій фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах таких граничних норм: для ведення особистого підсобного господарства – у розмірі не більш як 2 га; для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селях – не більш як 0,25 га, в селищах – не більш як 0,15 га, в містах не більш як 0,10 га; для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 га; для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 га; для ведення садівництва – не більш як 0,12 га [1].

Також від сплати земельного податку звільняються на період дії фіксованого сільськогосподарського податку власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику фіксованого сільськогосподарського податку.

Для отримання пільги щодо сплати земельного податку фізична особа має подати до органу державної податкової служби за місцезнаходженням земельної ділянки заяву про надання пільги та документи, що посвідчують право такої особи на пільгу (паспорт, посвідчення ветерана війни тощо).

Крім того, пунктом 284.1. статті 284 Податкового кодексу України визначено, що міські, селищні та сільські ради можуть встановлювати пільги щодо земельного податку, який сплачується на відповідній території у вигляді часткового звільнення на певний строк, зменшення суми земельного податку. Такі пільги надаються лише за рахунок коштів, що зараховуються до відповідних місцевих бюджетів.

Підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні». У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством.

Враховуючи вищевикладене, можна зробити висновок, що звільненими від сплати земельного податку є:

- платники єдиного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються платниками єдиного податку 1-3 груп для провадження господарської діяльності та платниками єдиного податку 4 групи для ведення сільськогосподарського товаровиробництва (п. 297.1 ПКУ);
- деякі фізичні особи у межах граничних норм: інваліди 1 і 2 груп; особи, які виховують 3 і більше дітей віком до 18 років; пенсіонери (за віком);

- ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»; особи, що постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи (п. 281.1 ПКУ). Граничні норми визначені п. 281.2 ПКУ;
- власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку 4 групи; юридичні особи за переліком п. 282.1 ПКУ, зокрема громадські організації інвалідів та підприємства ними засновані [4].

Література

1. Податковий кодекс України: Закон України за станом на 01 січня 2017 р. // Верховна Рада України. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>
2. Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» від 07.12.17 р. № 2245-VIII
3. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» : Закон України за станом від 21 березня 1991 р. [Електронний ресурс] // Законодавство України. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/875-12/page>.
4. Онищенко В. Плата за землю у 2018. В. Онищенко // [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://www.golovbukh.ua/article/7117-plata-za-zemlyu-u-2018-rots>

Аліна Сергіївна Подобащенко – студентка IV курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Наталія Ігорівна Дуравкіна – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ОБМЕЖЕННЯ УТРИМАННЯ ІЗ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ

Одним із найважливіших прав працівників, гарантованих Конституцією України та трудовим законодавством, є право на своєчасне отримання заробітної плати, не нижчої від визначеної законом. За порушення вимог законодавства щодо оплати праці працівників роботодавці можуть бути притягнуті до адміністративної й, навіть, до кримінальної відповідальності.

Держава забезпечує захист прав та інтересів працівників щодо оплати їх праці шляхом встановлення на законодавчому рівні розміру мінімальної заробітної плати, а також інших державних норм і гарантій для